

OP RATTENJACHT IN ROOSENDAAL

**Ze zijn listig en brutaal
Varkens tonen minder eetlust**

Maar het ongedierte trekt overal aan het kortste eind

Het is nu ongeveer twee-en-een-half jaar geleden, dat ik belast werd met de bestrijding van ratten en muizen in Roosendaal en ik moet toegeven, dat ik dit werk met plezier doe. Wij, rattenbestrijders, krijgen niet altijd de volle waardering, maar ik ben ervan overtuigd, dat wij onze plaats waard zijn en dat wij het gemeenschapsbelang dienen. Om enkele voorbeelden te noemen. Als op een boerderij alles, maar dan ook alles, door de rat is aangevreten, zodat er niets meer heel of gaaf is, en wij door ons werken het klaargekregen hebben alle ratten en muizen te doden, dan geeft dat de rattenbestrijder een zekere genoegdoening.

Wanneer de rattenbestrijder op een boerderij komt en moet constateren, dat het niet alleen wemelt van de ratten, maar dat ook het vee door een of andere ziekte is aangetast, dan kan de ervaren bestrijder dit al dadelijk toeschrijven aan het veelvuldig voorkomen van de rat, die o.a. paratyphus en de ziekte van Weil kan overbrengen.

Vooraf bij de varkens komt het wel voor, dat deze niet alleen ziek worden, maar dat het ook met hun rust en eetlust is gedaan, als ratten de varkensstal bezoeken. In plaats dat zij in gewicht toenemen, gaan zij achteruit, zodat het niet kan uitblijven, dat er slachtoffers vallen én door ziekte én door ondervoeding, omdat een varken, al is het niet vies, zoals men dat noemt, toch zijn eten laat staan, wanneer de rat dit heeft bevuild.

Mijn ervaring is, dat wanneer de rat van de boerderij verdwenen is, dit ook dadelijk aan het vee te zien is.

Listig en brutaal

Dat de rat een gemeen, listig, brutaal, gevaarlijk dier is, heb ik meermalen ondervonden. Eens werd ik er door een loodgieter attent op gemaakt, dat bij een oude vrouw van 82 jaar veel ratten in huis kwamen; hijzelf was ermee belast geweest, om door middel van zinken platen de dieren op een afstand te houden, maar welke moeite hij ook deed, de ratten maakten een nieuwe weg en veroorzaakten het oude mens zeer veel last door in de woonkamer alles aan te vreten en te vernielen; als zij niet gewapend was met een stok, die zij overal mee naar toe nam, zouden zij het haar persoonlijk ook lastig gemaakt hebben.

Het klinkt ongelooflijk en ook voor mij was het moeilijk aan te nemen, maar toen ik ongeveer vijf minuten in de kamer had gezeten, kwam ik tot de overtuiging, dat er niets was overdreven, want een zevental ratten kwam door verschillende openingen de kamer binnen en het ongedierte deed of het heer en meester was in dit huis.

Voor mij was het niet moeilijk om deze brutale rakkers uit de weg te ruimen, want zij zouden als het ware uit je hand komen eten.

Nu, dat eten heb ik ze in ruime mate verschaft met het gevolg, dat na 8 dagen geen levende rat of muis meer te bespeuren was. Ook de omgeving van het huis heb ik zorgvuldig gecontroleerd en gif uitgelegd, waar dat nodig was.

Dit geval heeft zich ongeveer 1½ jaar geleden voorgedaan en tot heden is er in die buurt geen rat meer waar te nemen.

Chaos in het café

Nog een voorbeeld van brutaliteit van de rat.

Een caféhouder kwam naar mij met de boodschap, dat deze dieren in zijn zaak alles overhoop gehaald hadden; zij hadden bv. de cocosmat rondom het biljart voor meer dan de helft kapot gevreten en de flarden verslept naar een toekomstige nestgelegenheid onder de vloer.

Zij hadden 's nachts het plastic deksel van de potten worstjes kapot gevreten en de worstjes eruit gehaald en verslept; zij hadden dozen chocolade opengevreten en hetzelfde uitgehaald als met de worstjes, zodat men 's morgens een grote chaos bespeurde, die een aanzienlijke schadepost voor de caféhouder betekende.

Met de middelen, die mij ten dienste stonden, nl. cumarine en scilla-blokjes, ben ik deze brutale rakkers te lijf gegaan; ik zeg brutaal, omdat de ratten het presteerden, om 's avonds (met een zestal bezoekers in het café) hun schuilplaatsen onder de vloer te verlaten en boven de vloer hun weg te zoeken naar het buffet, waar zij onder een vonder kropen, buiten het bereik van de caféhouder en zijn gasten, die natuurlijk op sensatie belust waren en op hun manier de ratten probeerden te doden, echter zonder succes.

Ik heb ze de eerste stoot gegeven door ruimschoots scilla-blokjes uit te leggen; enkele dagen daarna vonden wij tientallen dode ratten, maar ik was ervan overtuigd, dat er nog meer waren, die van elders kwamen; daarom besloot ik een ring te trekken om dit pand, d.w.z. de naaste burens en achterburens werden door mij bezocht, en ik moet toegeven dat ik met een nare plaag te doen had, want ook de burens hadden overlast van deze dieren; om kort te gaan, de plaag was na 14 dagen voorlopig verholpen. Voorlopig, want na enkele maanden kreeg ik weer bericht, dat er ratten waren waargenomen; inderdaad, bij enkele mensen waren weer sporen en gangen van de rat. Nu besloot ik om iets verder te gaan dan de naaste burens en ik kwam o.a. terecht bij een naburig boerderijtje, waar varkens gehouden werden en waar het wemelde van de ratten. Ook daar kreeg ik de gelegenheid ze te bestrijden, met als resultaat de totale vernietiging van de rat; niet alleen die plaats, maar ook heel de buurt kwam ratvrij, wat voor de bewoners een hele opluchting betekende.

Het is nu ongeveer een jaar geleden, dat deze massavernietiging heeft plaats gehad en tot heden zijn er geen klachten meer.

Tientallen jaren

Mij werd gevraagd om in het centrum van onze gemeente de ratten te komen bestrijden. Het betrof een groot herenhuis met twee verdiepingen, waar de bruine ratten zich tussen de vloeren bevonden; het ongedierte verplaatste zich via de spouwmuurs van onder naar boven en omgekeerd. Alvorens aan het werk te gaan, heb ik een praatje gemaakt met de bewoner van dit pand, om te weten te komen waar de ratten vandaan konden komen, en daar hij goed op de hoogte was van de ligging van zijn huis, kon hij mij enkele zwakke punten aanwijzen.

Het was nl. zo, dat onder een gedeelte van het huis een riolering liep en bij nadere beschouwing werden verzakkingen waargenomen die er op wezen, dat de ratten zich via een opening in de rioolbuis toegang verschaffen tot het huis.

Na in de tuin te hebben rondgekeken vond ik een stuk voliëre-gaas, waarmee ik de opening dichtgemaakt, zodat daar geen ratten meer door konden komen.

In eerste instantie heb ik met scilla-blokjes gewerkt, om daags daarna met cumarine verder te gaan totdat ook in dit pand alle ratten en muizen verdwenen waren.

Na de actie had ik nog een onderhoud met de bewoner die zei, zeer verbaasd te zijn over het feit dat ik in enkele dagen had klaargespeeld, waar hijzelf al tientallen jaren mee had gezeten.

„Goede bestrijdingsmiddelen en een goede opleiding en het is zó gedaan met de rattenplaag”, kon ik hem als antwoord geven.

Dit geval is ruim een jaar geleden behandeld en tot heden hebben deze mensen geen last meer van ratten.

Meer ratten dan kippen

Een geval van recente datum heb ik meegemaakt in het voorjaar van 1959. Toen werd ik ontboden op een boerderij, waarbij je van de straat af al kon zien, dat er wat te beleven was.

Na verschillende stallingen bezocht te hebben, vroeg de boerin terloops, wat ik er van dacht en hoeveel ratten zij wel zouden hebben; nu, dat kon ik moeilijk zeggen, want het was rat en nog eens rat, wat men daar zag, maar met zekerheid kon ik wel constateren, dat zij meer ratten hadden dan kippen

en dat waren er naar schatting 200 à 300. Dat vond de boerin toch een beetje al te bar, zij slaakte een zucht en zei: „Hoe komen wij daar van af?”

Op de eerste plaats heb ik hun volle medewerking gevraagd en erop gewezen, dat alle etenswaar van de stallingen moest worden verplaatst naar een open stuk grond op flinke afstand. De varkensvoederbakken werden leeggehaald, schoongemaakt en met water gevuld.

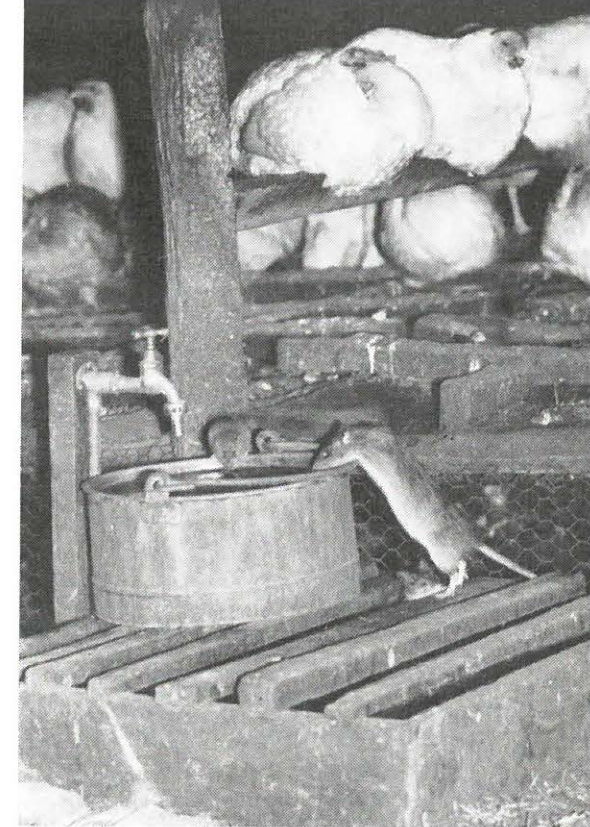
Ofschoon de varkens razend waren van de honger, heb ik de boer verzocht deze dieren niet meer te voederen. Het was omstreeks 4 uur n.m. en ik wilde zekerheid hebben, dat er voor de rat niets te halen was. Op alle plaatsen, waar het ongedierte verbleef, heb ik ruimschoots scilla-blokjes uitgelegd en eer ik de boerderij verliet, vonden wij al een zestal dode ratten.

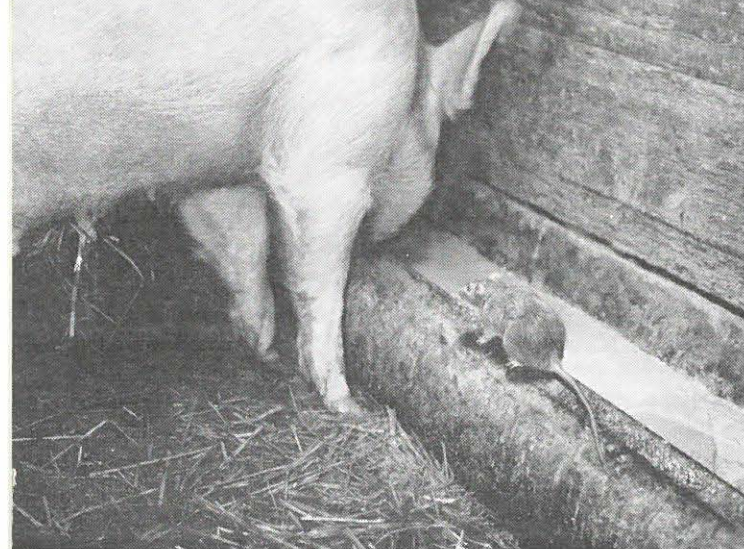
Door op een dertigtal plaatsen biggenmeel gemengd met cumarine uit te zetten, hebben wij het klaargespeeld deze plaag in 14 dagen tijds uit te roeien, en ik heb de boer verzocht om, zodra hij maar één rat op zijn boerderij bespeurde, ons dadelijk te verwittigen. Tot heden heb ik nog geen klacht gehoord en ik mag aannemen, dat ook zij van dit kwaad verlost zijn.

Doorgaans worden op mijn advies de overgebleven resten van het gif door de mensen zelf vernietigd (verzameld en op behoorlijke diepte in de grond gestopt).

Maar in dit geval, het was een nogal omvangrijk werk, heb ik het zelf verzameld, om het vervolgens in de grond te laten stoppen.

Hierbij moet ik opmerken, dat niet één huisdier nadelige gevolgen van deze actie heeft ondervonden, integendeel: de varkens waren met stukken vooruitgegaan.

En, wat zeer belangrijk is: waar voorheen wanorde was staat nu alles beter op zijn plaats; de ratten kunnen hoegenaamd niet meer bij het voer komen, dank zij de aanwijzingen, die ik de bewoners had gegeven. Dat mijn schatting wat het aantal ratten betrof niet overdreven was, kon de boer mij vertellen, want honderden ratten heeft hij moeten opruimen.

Heimelijk entree

Enkele weken geleden werd ik gevraagd voor een rattenbezoek bij een timmerman-aannemer en omdat deze man er zelf van overtuigd was, dat er geen rat in zijn huis kon komen, leek het geval wel wat moeilijk: er kwamen ratten binnen, dit kon ik dadelijk constateren doordat zij de meubels, die in de kamer stonden flink hadden beknaagd, de bloemen, die voor het venster stonden, afgeknaagd en de tulpen- en hyacintenbollen half opgevreten. Na enig zoeken kon ik het spoor van herkomst vinden: dit kwam onder het dressoir vandaan en nadat wij dit verwijderd hadden, konden wij vlak naast een binnenmuur een gat ontdekken; dit gat was zo goed verborgen door de vaste vloerbedekking, dat het bijna niet waar te nemen was. Doordat de vloerbedekking niet was aangevreten, kon de rat alleen door die opzij te duwen, in en uit lopen; had hij het vertrek verlaten, dan diende de vloerbedekking weer voor afsluiting van het gat.

Na gif te hebben uitgelegd, heb ik de bewoner gevraagd eens mee te gaan, want ik vermoedde dat de ratten uit het riool kwamen, aangezien het spoor vies en vuil was; en inderdaad, bij de eerste de beste put die wij openden, vonden wij wederom ratten-sporen. Wat was het geval?

Bij het aanleggen van een afvoerpijp was een opening gemaakt dwars door twee muren, maar omdat die opening waarschijnlijk niet voldeed en ook te hoog zat, was er een tweede opening gemaakt, waardoor dan ook de afvoerbuisc zat. De eerste opening had men echter verzuimd dicht te maken met het gevolg, dat de ratten via de zinkput

en laatstgenoemde opening het huis ondervloers in en uit konden lopen.

Het euvel was spoedig verholpen. Een tweetal dode ratten, een afgesloten toegang en de bewoners hadden geen last meer van de ondieren.

